

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 113. Synodi caussa ab orthodoxis vindicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](#)

Sacut. XV. A.C. 1415. nant, Patresque fidem publicam, honestatem, & gentium jura turpisimo modo violasse criminantur, eo quod Virum hunc carceri mancipatum morti tradidissent.

§. CXIII.

Synodi caussa ab Orthodoxis vindicata.

Maimburg hist. schism. occid. to. 2. p. 330. Ex adverso Catholici tenent, datas quidem fuisse Hufso securitatis literas, ea tamen lege, ut in Concilio comparet, suæque doctrinæ rationem redderet, si vero minimi erroris convinceretur, omnibus in hæreticos latis subjaceret pœnis; cum ergo Joannes Hussus hanc conditionem, quæ unicum publicæ fidei fundamentum erat, non adimpleverit, haud mirum, quod ejusmodi literis pertinaciæ suæ impunitatem consecutus non fuerit, quippe quam nec Joannes petere, nec Concilium concedere valuisset, alio ex fine, quam ut suam doctrinam contra adversarios tueretur, seque Concilio subjiceret, quod ipsus tanquam oecumenicum, saumque judicem agnovit, prout in suis libellis publice affixis fassus est. Igitur hisce literis securitati suæ duntaxat cautum erat sub conditione, si doctrinam suam ab errore liberaret, prout se facturum spopondit, cum vero promissis haud stetisset, jure condemnatus fuit.

Præ-

Præterea Joannes Hussus nullas a Sæcul. XV.
 Synodo impetravit publicæ fidei literas, A.C. 1415.
 quamvis Varillesius absque omni ratione
 affirmet, illum duplici impunitatis syn-
 grapha diversis temporibus data instru-
 etum fuisse, quarum alteram accepisset ab
 Imperatore, alteram ad preces Synodi a
 Magistratu Constantiensi a priori diver-
 sam, in quibus expressum legeretur, quod
 ejus securitati tantum eo fine provisum
 esset, ut se a criminibus imputatis pur-
 garet, suosque accusatores calumniæ po-
 stularet. Verum quia nec ipse Joannes
 Hussus in suis epistolis, nec Joannes Clu-
 mæus in diversis supplicibus libellis, quos
 pro amico suo porrexerat, vel minimam
 posterioris mentionem fecerant, constat,
 nec Concilium ejusmodi literas dedisse,
 sed duntaxat Cæfareas extitisse. Et hac
 ratione usi sunt Scriptorum nonnulli, ut
 demonstrarent, Patres non fuisse obstri-
 ctos, revereri publicam fidem a Sigis-
 mundo datam Viro hæresis accusato-
 riidem persuaserunt Imperatori, quod ne-
 quaquam violatae fidei accusari posset,
 quippe Concilium, quod est supra Impe-
 ratorem, Joanni Hufso nullam poenæ
 immunitatem promisisset, nec ipse Cæsar
 illam absque Synodi consensu, & præci-
 pue, ubi agitur de cauffa fidei, Hufso
 spondere potuisset: hanc fuisse Synodi
 mentem ex ipsa allocutione Sigismundi

I 5 ad

Sæcul. XV. ad Hussum facta probatur. Nam eidem
A.C. 1415. dixerat : plurimorum opinionem esse,
 Cæsarem Viro hæretico vel de hæresi su-
 specto ullum auxilium præbendi, aut pro-
 tegendi facultatem non habuisse ; & sane
 hoc idem majus robur accipit ex du-
 plici decreto, quo Synodus Imperatorem
 a fractæ fidei suspicione liberare, & fini-
 stros rumores contra ipsum sparsos ob-
 hasceliteras ab eo avertere conata fuit. (*)

§. CXIV.

Seffio decima sexta.

Labbe Conc. Absoluta Joannis Hussi caussa, sumpto-
 to. 12. p. 148. que de eo suppicio Synodus suas pro-
 secuta

(*) Nec Synodus nec Imperator in hac fue-
 re sententia, quasi hæretico data fides non esset
 servanda, sed potius Imperatorem nunquam fi-
 dem suam obstrinxisse aliter, quam quod in ac-
 cessu ad Concilium Hussus comprehendi non
 posset, in Concilio libere fidei suæ rationem red-
 deret, si vero erroris convinceretur, Synodi de-
 creto subjaceret. Nulla autem salvi conductus
 formula exprimit, ut spretis Concilii decretis,
 & pertinaci errorum defensione protervius con-
 tinuata impunis in Bohemiam reverteretur.
 Videatur ipsius Sigismundi supplex libellus ad
 Præsules Synodi datus, & Imperatoris mens
 patebit. De mente Synodi constat ex declara-
 tione adducenda in §. CXLVII.